

OHYDZIĆ (21) *vb pf*

o jasne.

inf ohydzić (7). ◇ *fut* 3 sg ohydzi (1). ◇ *praet* 3 sg m ohydził (3). *f* ohydziła (1). ◇ 2 pl m pers -ście ohydźli (1). ◇ 3 pl m pers ohydźli (2). *subst* ohydźli (1). ◇ *con* 3 pl m pers by ohydźli (2). ◇ *con praet* 3 pl m pers by byli ohydźli (1). ◇ *part praet act* ohydźliwszy (2).

Sł stp brak, Cn s.v. brzydę się, Linde XVII w.

Wzbudzić niechęć, odrazę, pogardę do kogoś a. czegoś [kogo, co] (21): Szatanici to był począł wnościć/ przez fałszywe nauczyciele/ ktorzy [...] przychodząc do zborow onych/ ktore Paweł łczył/ chcieli Páwła y náukę iego łczyrą ohydźli. *NiemObr* 42.

ohydzić do kogo (1): páná wolnego w pánstwach swoich w niepotrzebne trudnoścí wpráwili/ do poddánych y do inych postronnych ludzi ohydźli *RejZwierc* 194v.

ohydzić u kogo (1): A wśytko to duchem tym czyniąc/ áby nas v społstwą nášego ohydźli/ á Iezufá z náuką iego obrzydźli. *CzechRozm* 70v.

ohydzić komu, czemu [= światu] (12): *BibRadz* *4v; ktore [dobre uczynki] wáż Luter ták bárzo świátu ohydźli chciał *WujJud* 104; *SkarJedn* 229; ohydźli im nieprzyiaciel społstwą wiary proftotę *SkarŻyw* A2; *PaprUp* F2v; *LatHar* 675; *WujNT* 183. *Cf Zwrot*.

ohydzić czym (3): *RejPos* 201; Itijmzec widzę nieprzyiaciel nabarziei ten dom ohidzic wam chce/ powiedaiacz: [...] *PaprUp* F2v; *SkarKazSej* 675a.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Oddalił od ciebie przelzkody do náwrocenia rozmáite. á co od tego ferce twoie y myśl odwodzi/ áboć ohydźli/ álbo cię od onego iákożkolwiek wolnym wczynił *LatHar* 675.

W połączeniu szeregowym (1): Ale łuchay czym to Pan wśytko zelżyć/ ohydźli/ á łobie omierzić raczył *RejPos* 201; [ZebrzydOdpow i4v].

Zwrot: »ohydzić sobie« = poczuć niechęć, odrazę [szyk zmienny] (5): Aleście ten chléb łobie teraz ohydźli *KochZg* A4v; *RejPos* 201; Iáko łobie ohydzie męzoboyftwo. *SkarKaz* 314b *marg*; y ohydźli łobie bliźniego/ tym łámym/ iż to ma czego drugi nie rad widzi v niego *SkarKazSej* 675a; *KlonWor ded* **2.

Szereg »ohydzić a obmierzić« (1): á kthemu iżby wierne wykłady z prawdziwych zdrojow wzięte/ wśędy społpolicie podeyránymi wczynili/ y wśytkiemu świátu ie ohydźli á obmierźli *BibRadz* *4v. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

»wzgardzić i ohydzić« (1): przeto tu Graeckiego textu odstępuią/ á do Lácińkiego się wćiekáią/ pierwey gi wzgardziwśy y ohydźliwśy. *WujNT* 726.

a. *Być przyczyną czyjejs niechęci do kogoś* (5): Bo ielli co łnádniey ohydźli może człowieká/ tedy tá łláchetna páni [tj. zazdrość]. *RejZwierc* 56v.

ohydzić komu, czemu [= światu] (3): *RejZwierc* 23; *KochBr* 152; Ktemu obácź ktorzy to łą/ co záfwe w gębie máią Pánie/ Pánie: co im iednáć namniey nie pomoże/ gdyż ták wczynki zelżyli/ y łpráwiedliwość Chrześcijánłką ludziom ohydźli. *WujNT* 32.

ohydzić czym (2): ále [broda] łye rzuciłá Przed czáfem ná twarz twoię: czym cię ohydźliłá Iowifzowi/ żeś musiał wftápic z łóżnice *KochBr* 152. *Cf Zwrot*.

W połączeniu szeregowym (1): áby fie [ludzie] onemi márnemi śprawámi ich brzydili á zá nie fie wftydáli/ á pilnie fie tákich márných śpraw ich prześtrzegáli/ ktore ony wżemu świátu ohydziły/ ofzkárádziły/ y w zlej śławie zośtáwiłj. *RejZwierc* 23.

Zwrot: »[czym] swą ślawę ohydzić« (1): A iefli więc [rajca] niewiernie y nieśprawiedliwie Oddał/ co w boiu dośtał y ná krwáwym źniwie: Przyplacał tego dobrze y zá to fię wftydził: Y tym lámym fiwą dzielność y ślawę ohydził. *KlonWor* 17.

Formacje współrdzenne cf HYDZIĆ.

Cf **OBHYDZIĆ, OHYDZENIE, OHYDZON**

ZCh, (MP)